

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Da Finansministeren er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne besvare de fremkomne Udtalelser. Det er saa meget rimeligere, som det egentlig er paa Landbrugsministeriets Henstilling, at Finansministeriet overhovedet har stillet Forslag om at forlænge Loven. Jeg røber ingen Hemmelighed ved at fortælle, at man i Finansministeriet var sindet at lade Loven bortfalde, da den ikke var brugt i tre Aar, men da man spurgte Landbrugsministeriet, maatte jeg være af den Opfattelse, at selv om der i de 3 Aar, vi nu har oplevet, ikke har været Brug for disse Penge, fordi Udstykningsforeningerne har indstillet deres Virksomhed, er det dog ikke givet, at der ikke i de kommende Aar kan blive Brug for Udstykningsvirksomhed, og saa vil Foreningerne ogsaa faa Anvendelse for de Penge, her er Tale om. Jeg mener derfor, det er rigtigt, at Loven forlænges; hvis der ikke bliver Brug for den, kan den, som der er sagt, ikke skade, og hvis der bliver Brug for den, gør den vel sin Nytte.

Jeg mener ikke, at det ærede Medlem Hr. Bording ganske har Ret i at sammenligne Rentefoden for disse Laan med den Rente, der anvendes ved Udstykningen i de sønderjydske Landsdele, en Rentefod, der er i Overensstemmelse med den, Staten kræver overhovedet ved Udstykning. Disse Penge anvendes jo til Støtte for Udstykningsforeningerne i deres Virksomhed, og det kan vel være rigtigt, at Staten der beregner sig en Rente, der er lig med den, Staten selv skal svare, hvilket paa det nærmeste er Tilfældet her, selv om det maaske ikke er helt nøjagtigt — det svinger jo lidt. I øvrigt er det jo et ret underordnet Spørgsmaal. Det spiller ikke saa stor en Rolle, hverken for Statskassen eller Udstykningsforeningerne. Er der i øvrigt Betingelser, kan de virke, enten de betaler 5 eller 5½ eller 4½ pCt. Rente af de Beløb, her er Tale om.

Naar det ærede Medlem med saa stor Forargelse udtalte: hvorfor skal Sønderjyderne have Begunstigelser overfor andre Mennesker? saa kunde han jo lige saa godt have spurgt: hvorfor skal Husmændene have Begunstigelser overfor Gaardmændene og andre Mennesker? for det er jo en Kendsgerning, at vi i mange Aar har givet Husmændene, naar de oprettede deres Brug, 4½ pCt. Penge, og naar der er foreslaaet 4½ pCt. i den Lov, vi nys behandlede, er det, fordi der er Tale om en Udstykning, hvor man betaler 4½ pCt. for de Penge, der anvendes.

Det ærede Medlem Hr. Bording mente,

at naar der ingen Udstykning var, kom det af, at Jordpriserne var for høje. Det ærede Medlem røber ved denne Udtalelse, at han ogsaa hører til dem, der har faaet Jord paa Hjernen, for ellers kan man ikke tale om, at Grunden til, at der ikke sker Udstykning, er, at Jordpriserne er for høje. Som jeg sagde før, der er ikke noget andet af det, man kan købe herhjemme, der staar i Pristallet 100, end netop Jord, saa det er jo dog ejendommeligt, at det skulde være det, der var i Vejen. Det ærede Medlem, der har beskæftiget sig saa meget med Udstykningslovene, ved jo da ogsaa, at det er netop Bygningerne, der vanskeliggør Udstykningen. Derfor er der ogsaa i begge vore Udstykningslove indført Tilskud fra Staten til Nedsættelse af Byggeomkostningerne, men ikke til Nedsættelse af Jordpriserne. Kunde det ikke vejlede det ærede Medlem med Hensyn til, hvad der er i Vejen, hvad det er, der fordyrer Udstykningen?

Det ærede Medlem skulde lægge Mærke til, at Jord og levende Dyr, Ting, som begge kommer fra Landbruget, i Øjeblikket praktisk talt er lige saa billige som i 1914, men Bygninger og Inventar, som Landbruget ikke selv kan præstere, men som det maa have andetsteds fra, staar med et Pristal, der er fuldkommen meningsløst overfor de Forhold, vi lever under. Det skulde det ærede Medlem hellere fundere lidt over og se at finde ud af, hvad der er Aarsagen til, at Bygninger og Inventar er saa uforholdsmæssigt dyre i Forhold til Jord og Besætning.

Bording: Angaaende Spørgsmaalet om den forskellige Rentefod og Forskellen mellem Tilskud til Husmænd og Gaardmænd vil jeg gerne sige, at tidligere har Husmændene faaet en Rentelettelse fra Statens Side i Modsætning til Gaardmændene, men paa det Punkt stiller Landbrugsministeren dem jo nu lige gennem det Lovforslag, der blev behandlet for et Øjeblik siden. Jeg har ikke her talt for, at Udstykningsforeningerne ved Indkøb af Jord skulde have en Rentelettelse paa 1 pCt., men jeg har sagt, at det er et mærkeligt Misforhold, der er til Stede for dem, der laaner direkte af Staten paa 2den Prioritet i deres Ejendomme, enten Oprettelsen af Brugene foregaar efter det sønderjydske Lovforslag, som var til Behandling for et Øjeblik siden, eller efter det Lovforslag, der nu foreligger til Behandling. I det ene Tilfælde, naar man laaner til en lille Gaardmand, tager man 5½ pCt., i det andet Tilfælde, overfor Husmanden i Sønderjylland, tager man 4½ pCt. Det er det, jeg